

El lector / l'expert

¿Quins fàrmacs s'han de conservar a la nevera?

BEATRIZ
MIALDEA
BADALONA

Si la temperatura a què s'han de guardar els medicaments és inferior a l'ambiental, s'adverteix al prospecte que s'haurà de conservar a la nevera entre els 2°C i els 8°C i s'especifica a l'envàs amb un símbol (d). Aquest és el cas de les insulines, vacunes o determinats col·lis. Altres fàrmacs, com els xarops infantils que s'han de reconstituir a l'iniciar el tractament barrejant-los amb aigua, només necessitaran estar al frigorífic a partir d'aquest moment. Si no es mantenen les condicions de conservació d'un medicament que ho necessita,

aquest es pot deteriorar. En el cas dels supositoris, si la temperatura ambient és elevada, és aconsellable col·locar-los a la nevera temporalment. Així mateix, abans d'emprendre un viatge on es transportin medicaments que necessiten refrigeració, s'hauran de prendre les mesures oportunes per no trencar la cadena de conservació en fred.

Núria Casamitjana Responsable del Centre d'Informació del Medicament del Col·legi de Farmacèutics de BCN

Pot efectuar la seva consulta per carta, per telèfon (93.265.53.53) o a través del correu electrònic lector_experto@elperiodico.com

VAGA A LA JUSTÍCIA

Una aturada evitable

Enrique Rauet Guináu
Berga

Si el ministre de Justícia considera justa l'oferta feta ara als funcionaris d'un augment de gairebé 200 euros mensuals, çper què no la va fer al principi de la vaga? Així hauria evitat moltes molèsties i nombrosos perjudicis als mateixos funcionaris, als administrats i a tot el públic en general.

MARIO CONDE, A 'LA NORIA'

Entrevista poc clara

Antonio Fermoso Villalba
Sant Cugat del Valles

Quan es va començar a emetre el programa de televisió *La Noria*, els dissabtes a la nit m'enganxava a la tele. Però cada vegada el veig menys. L'altre dia em va picar la curiositat quan vaig saber que Mario Conde hi oferiria una entrevista. Vaig acabar fer zàping. Jo tenia l'expectativa que Conde m'explicaria esdeveniments no gaire llunyans en què havia passat de ser el prototip de la *gent guapa, rica i famosa*, admirat per tothom, a veure's a la presó, desubicat, sol, condemnat, etcètera, i va resultar que em vaig trobar amb un místic, un ésser familiar, ecologista... I, a més, ¿què hi pintaven les al·lusions al Rei i a Bárbara Rey? ¿Per què Jordi González va dir d'ell que era un senyor? ¿Tots els condemnats són senyors? ¿És un delinqüent o no? ¿On van anar a parar els 600.000 milions? ¿Està empresonat? ¿Què va passar amb Banesto? ¿És compatible la vida que feia amb el seu reconegut misticisme i esoterisme que, segons ell, tenia des de jove? Jordi González li hauria de fer una altra entrevista més aclaridora.

EL GEST D'ERC A CIU

Animadversió

Jordi Plans Canal
Lluçanès

El gest d'ERC d'oferir tres senadors a CiU per tal de tenir un grup propi al Senat em sembla un camí del tot il·loable, un encert i un esforç de generositat important. Davant les rancúnies de CiU, davant la satisfacció impenesable dels dirigents de CiU pels resultats d'ERC a les eleccions espanyoles, crec que la direcció re-

publicana ha tingut una iniciativa que hauria de fer reflexionar una CiU excessivament aferrada a una animadversió manifesta que no ens pot dur enlloc.

GUIA D'EDUCACIÓ SEXUAL

Manual segons l'edat

Isabel Bójar Castán
Barcelona

Mirant la guia d'educació sexual per a primària editada per la Generalitat i disponible a tots els col·legis no puc deixar de sorprendre'm al veure que s'està utilitzant el mateix text per a totes les edats compreses entre els 6 i els 12 anys. I jo pregunto el següent: ¿s'ha d'utilitzar el mateix llenguatge en aquestes edats?, ¿se'ls han d'explicar les mateixes coses?, ¿comprenen igual?, ¿té importància la seva situació familiar, personal i social? Crec que la Generalitat s'equivoca, i de llarg, perquè l'educació sexual ha de ser personal, i adaptada a cada edat, tenint en compte la maduresa, la sensibilitat, i cada un dels individus, no pas ficar-los tots al mateix sac.

MULTA A UN CONDUCTOR DE BUS

Entrepans i 'sudokus'

Jaume Poch
Barcelona

Aquests dies hem pogut llegir la notícia que un conductor d'autobús havia estat multat per la Guàrdia Urbana per menjar-se un entrepà mentre conduïa, cosa que ha indignat els seus companys. Però el que em sorprèn és que aquestes sancions no siguin més habituals, ja que personalment he vist conductors fent *sudokus*, pelant una poma amb una navalla o escoltant música amb auriculars. ¿Denunciar-ho a la companyia? Jo ja ho vaig fer en un cas i ni tan sols em van respondre. Si hi ha normes, són les mateixes per a tothom.

QUEIXA A TELEFÓNICA

Baixa que no arriba

M. Carme Brunet Nieto
Agramunt

Des del 15 de novembre passat, estem demanant la baixa a Telefónica d'un número que, per error, ens van posar i del qual vàrem demanar la baixa al cap d'una hora. Cada mes ens arriba una factura, cada mes reclamem que ens cursin la baixa i ca-

da mes ens diuen que ja està cursada. Fins i tot he enviat la carta conforme accepto la baixa. Ara, ens tallen la línia del telèfon que tenim fins que no es pagui l'altra. ¿On hem de reclamar perquè pugem aturar aquesta estafa? A més, el tracte amb el 1004 és totalment negatiu, tant en català com en castellà, ja que ho he provat de les dues maneres. De moment, estem sense línia.

TALA D'ARBRES AL TIBIDABO

58 arbres, no 250

Josep Darné Sureda
Barcelona

En referència a la carta de Maria F. Graells, voldria esmenar la informació inexacta que expressa sobre la nova muntanya russa del Tibidabo. En primer lloc, són 58 les alzines (8 de les quals es trasplantaran) que ineludiblement s'han de tallar, i no 250. Un cop instal·lada l'atracció, es replantaran 190 nous exemplars, de manera que el bosc hi guanyarà en quantitat i en varietat d'arbres. Respecte a les mides de la muntanya russa, diversió imprescindible en qualsevol parc d'atraccions del món, serà de tipus mitjà, amb un recorregut apte per a tota la família, i adaptada a l'orografia del Tibidabo. Sisplau, no confonguem més l'opinió pública amb alarmismes ecològics d'interès particular i lluitem per solucionar problemes mediambientals de veritat.

INCIVISME A LA PLAÇA DE TETUAN

Caques i drogues

Enriqueta A. V.
Barcelona

¿Per a què serveix la plaça de Tetuan? ¿Perquè hi facin les seves necessitats els gossos? ¿Perquè hi vagin uns quants indesitjables a prendre's la dosi? Mentrestant, ¿els pares o avis que tenim nens i que vivim en aquella plaça ens haurem de desplaçar amb ells a altres zones? He votat sempre PSC, però si no es prenen algunes mesures en aquest sentit, el nostre vot canviarà de color.

Fe d'errates

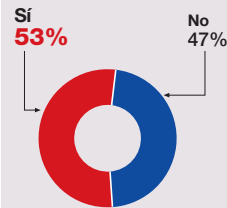
►► El transvasament d'aigua temporal que ha proposat la Generalitat és el del Segre, i no el del Ter com es diu a l'editorial de l'edició d'ahir, titulat *La set no espera*.

La pregunta

¿Creieu que el Govern ha de caure si hi ha restriccions d'aigua a BCN?

Els vots a la web

Resultat d'ahir a les 21.30 h

1.613 vots

Óscar
Rodríguez

Fuster

No. Hi hagi el Govern que hi hagi, les restriccions es produiran. El problema no és de cap partit en concret. Si no hi ha aigua, poca cosa s'hi pot fer, a menys que la transvasin del Segre. Estic totalment a favor que es porti aigua del Segre.

Elisabet
Foley

Estudiant

Sí. S'hauria de buscar un nou Govern en el cas que falti aigua, ja que seria senyal que no han sabut gestionar bé els recursos. Però el nou Executiu hauria d'aportar solucions i mostrar més compromís.

Sandra
Farré

Administrativa

No. És absurd culpar totalment el Govern de la falta d'aigua, especialment tenint en compte que alguns partits que han governat abans tampoc han fet gaire per evitar les restriccions. Uns piquen per no actuar ara i uns altres per no haver-ho fet abans.

Sebastián
LequetRecepcionista
d'hotel

No. La culpa és de la gent que malgasta aigua, i no tant dels polítics. El que sí que podrien fer aquests tipus de càrrecs tan visibles és conscienciar sobre el bon ús d'aquest recurs. No s'ha de malgastat l'aigua mai.

La pròxima pregunta

¿Heu comprat o penseu comprar aviat un receptor de TDT? Podeu respondre a la web www.elperiodico.cat

Petit observatori

JOSEP MARIA
Espinàs

¿Menjar ruc o menjar camell?

S'ha celebrat una festa popular en la qual s'ha cuinat i s'ha menjat carn de ruc. No es tractava del protegit ruc català, espècie tradicional que estava en perill d'extinció i que ara s'està recuperant. Hi ha gent que s'ha escandalitzat i és comprensible: no estem acostumats a menjar carn de ruc.

Els hàbits alimentaris són un món de sorpreses. Perquè la seva valoració és subjectiva. Als catalans no ens fa res deixant de banda els vegetarians—menjar carn de vaca, de bou, de porc, de xai, de senglar... I cito només alguns animals de bastant volum, equiparables al del ruc. Fins i tot hi ha carnisseries especialitzades en carn de cavall. Sembla, doncs, que menjar ruc no hauria de ser escandalós. Un bou és tan útil a pagès com ho pot ser un ase. Els cèrvols són molt bonics, però un dels plats del país és el civet d'isard.

La notícia sobre l'àpat de ruc ha coincidit amb la lectura del llibre *L'antropòleg a l'olla*, de **Gustau Nerín**, que efectivament és antropòleg i que té una llarga experiència de viure a l'Àfrica. És un blanc que ha sabut traspasar la frontera que separa els occidentals dels africans amb la màxima naturalitat. I si en el pròleg explica que al costat dels fenòmens de malnutrició, hi ha moments de fantàstica convivència entre de taules dignes de **Rabelais**, ja ens podem imaginar que aquest llibre és fora del corrent—i penso que és així perquè també ho és el seu autor.

Una colla d'amics es reuneixen per cuinar un parell de gats que han caçat. **Nerín** explica la recepta i després narra la festa. Perquè a l'Àfrica també hi ha una *bona vida*, encara que fins ara se n'ha parlat poc. L'antropòleg hi posa afecte i ironia, i amb l'excusa del menjar ens fa viure l'Àfrica que ell viu cada dia. Fugint dels tòpics i del paternalisme.

I no tan sols es menja gat. També es menja zebú, cocodril, tauró petit, tortuga roent... fins i tot lleopard. I això és compatible amb les salses elaborades amb un terròs de Maggi comprat en un mercat. Una Àfrica que no és el tòpic que ens arriba, sinó contradictòria i real. Als amics de l'antropòleg els escandalitza que nosaltres mengem esparrecs, escopinys i d'altres animals i vegetals. ¿Per què? ¿Per què ells mengem camell i nosaltres no mengem ruc?

No hi ha un dogma universal sobre l'alimentació. Hi ha tradicions, prejudicis, misteris. Un tema apassionant. ■